

פרשת עקב

"ויענך וירעיבך ויאכילך את המן..למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על מוצא פי ה' יחיה האדם" (דברים ח', ג').

המוציא לחמו ב' זיעת אפו' עלול לקדש את מאמציו ולהתמקד רק בהם. מכאן קצרה הדרך לגאווה ולמחשבה ש: "כוחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (י"ז).

אספקת המן במדבר -מעקרת את גורם הסיבה (מאמץ) ואת גורם התוצאה (לחם) ומוכיחה לדורות, שללא 'סייעתא דשמיא' - שניהם גם יחד אינם מספיקים.

(עיון בפרשת השבוע)

שעור פרשת השבוע: עודד פרידמן

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	19.22	זמן תפילין/טלית	5.02
מנחה א' 14.00	ב' 19.30	סוף זמן ק"ש	9.21
ערבית		שקיעה	19.38←19.41
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	13.15
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	19.25
מנחה	13.30, 17.40	צאת הכוכבים	19.59
לימוד 'דור לדור'	17.10	ערבית	20.10
שיעור הרב ארי	18.00		
צאת השבת	20.18	שחרית נוער	8.00

אחות תורנית - הילרי יום טוב

שבת
שלום

פרשת עקב – התמודדות עם חטא האלוה

בפרשת עקב משה רבנו מספר לעם ישראל את שבחה של ארץ ישראל ומזהירם מפני חטא הגאווה, שנאמר: "ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים" (דברים, ח', י"ד), דהיינו, שורש חטא הגאווה בא לידי ביטוי בשכחת ה', על כן בכדי להגיע למידת הענווה יש צורך להודות שהכל בא מאת ה' יתברך. לפיכך משה רבנו הזהיר את ישראל שלא ישכחו את ה' המשפיע להם טובה בשעה שיקבלו מאיתו את השפע המובטח, שכן דרכו של אדם ליחס את טובתו והצלחתו לעצמו, לכשרונותיו, לחוכמתו, לגבורתו, וכו', ועל ידי כך האדם בא לידי שכחת ה' יתברך. מאחר והעומק הנפשי של שכחת ה' נובע ממידת הגאווה הטבועה בלב האדם, על כן ההתמדה בהכרת הטוב היא יסוד מרכזי בתורת ישראל משום שחוסר הכרת טובה נובע מגסות הרוח שהיא פועל יוצא של מידת הגאווה. כלומר, כאשר ישראל שוכחים את ה' המיטיב להם הרי הם עוברים על הלאו של "ושכחת ה' אלהיך" הבא לידי ביטוי בתפיסה שמעלותיו וכשרונותיו של האדם הם בבחינת "כוחי ועוצם ידי" (דברים, ח', י"ז), אך כאשר ישראל מאמינים שהחכמה, הגבורה, העושר, וכו', הינם מה' יתברך, הרי שמיסוד זה נובע: שהמעלות אשר ניתנו לישראל נועדו לצורך ביצוע התפקיד שהועיד להם הקב"ה בעולמו, והבנה זו יוצרת את מידת הענווה האמיתית. וכך גם ביחס ליתר המעלות והכשרונות שהקב"ה חנן בהם את האדם. כלומר, ניתן להימנע מחטא הגאווה המורכב משלשה סוגים: גאווה לאומית, גאווה המצליחן וגאווה המתנשא, באמצעות מדת הענווה הרמוזה בשמה של הפרשה, דהיינו, שהאדם יחשוב כי הוא כמו "עקב" שהוא האבר התחתון שבאדם המסמל את הענווה, וכן נאמר: "עקב עונה יראת ה'" (משלי, כ"ב, ד').

בפרשתנו, משה רבנו לימד את ישראל לדורותיו שלשה דרכים המועילות להתמודדות עם חטא הגאווה שתמציתו: "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (דברים, ח', י"ז).

הדרך הראשונה: מתבטאת במצווה מעשית של ברכת המזון לאחר האכילה, שתכליתה היא לגרום לישראל שלא יפלו בחטא שכחת ה', שנאמר: "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך" (דברים, ח', י'), דהיינו, הכרת טובה לקב"ה על המזונות הניתנים לכל אדם, ובאופן מיוחד על המזונות מארץ ישראל הניתנים באמצעות ההשגחה הגלויה. כלומר, ברכת המזון היא סגולה שניתנה לישראל ע"מ שעל ידה יזכרו את הקב"ה שהוא הזן והמזין לכל, לפיכך מצוות ברכת המזון היא מצווה מדאורייתא הנאמרת לאחר האכילה בעת היות האדם שבע, בכדי למנוע מהאדם מצב של "ורם לבבך ושכחת את ה' אלקיך". מטעם זה נקבע בגמ': "והלכתא בכולהו יושב ומברך" (ברכות, נא:), דהיינו, את ברכת המזון חייבים לברך בישיבה ולא בעמידה, ע"מ לזכור את ה' ולברכו מתוך יישוב הדעת, וכן נרמז בפסוק: "ושב - עת וברכת".

הדרך השנייה: מתבטאת במצווה רוחנית של זכירת ההליכה במדבר, שתכליתה לגרום לישראל להתמודד כנגד מחשבת הגאווה בדרך של הפקת לקחי העבר המביאה את האדם לידי ענווה מתוך שכנוע פנימי. לפיכך משה רבנו הזכיר לעם ישראל את קטנותם הרוחנית, שנאמר: "לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגויים האלה ה' אלקיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב. וידעת כי לא בצדקתך ה' אלקיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה. זכר אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה'. ובחרב הקצפתם את ה' ויתאנף ה' בכם להשמיד אתכם" (דברים, ט', ה'-ח').

הדרך השלישית: מתבטאת בהכרה העמוקה של האדם שהברכה והשפע של תנובת הארץ תלויה בהחלטתו של הקב"ה, דהיינו, השפע של ארץ ישראל אינו דבר טבעי אלא הוא נובע מברכת ה' המתחדשת בכל עת בהתאם להתנהגותם של ישראל וזאת בניגוד לארץ מצרים, שנאמר: "כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא... והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים. ארץ אשר ה' אלהיך דרש אתה תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" (דברים, י"א, י"ג-י"ב). כלומר, השפע שבארץ ישראל מצוי בתלות מוחלטת ברצון ה' יתברך, לפיכך תלות זו מעמידה את עם ישראל במצב שעליהם להתפלל ולבקש מאת ה' תמיד שפע כלכלי בארץ, ובכך נשברת בקרב הפרט והכלל מישראל מידת הגאווה והמחשבה של "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה".

נמצאנו למדים כי העיסוק המתמיד במצוות המעשיות, ובזכרון ניסי העבר יחד עם התפילה המתמדת לה' יתברך, יש בכוחם לבער את נגע הגאווה ולגרום לאדם לענווה. וכן מובא במדרש (מד"ר, בראשית, כ"א): "אין 'ועתה' אלא תשובה, שנאמר: 'ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך'" (דברים, י, י"ב), דהיינו, התורה מזהירה את האדם שלא ילך שולל אחר טענת היצר לדחות את קיום המצוות לזמן מאוחר יותר, אלא יחשוב בכל עת מה ה' יתברך 'שואל מעמך' עתה!. כלומר, האדם צריך לחשוב תמיד שלא נותר לו לחיות אלא יום אחד בלבד, לפיכך עליו להזדרז ולקיים עוד מצווה עתה לפני מותו, ובכך יחיה האדם כל ימיו ביראת שמים וענווה.

אפרת בי"ה

שנוכה לחיות בענווה..

מוצאת דת

השבת מתארח בסעד ד"ר שמואל פאוסט כותב ועוסק במדרש אגדה (בעבר עורך מוסף 'שבת' במקור ראשון)

וייתן הרצאה בנושא: מתירים להתפלל עם מי? – עבריינים וצדיקים באגדות חז"ל.

בבית הכנסת **בשעה 18:00**

הציבור מוזמן.

נר זיכרון-

(תשנ"ה)

כ"ב אב- יום פטירתה של גוסטה גייפמן ז"ל -אימה של נילי סלנט

(תש"ח)

כ"ו אב- יום פטירתו של חברנו משה יואל ז"ל

(תשס"ב)

כ"ו אב- יום נפילתו של בנו אמתי יקותיאל ז"ל

ביום רביעי שעבר - במלאת שמונה שנים להתנתקות ציינו את האירוע בהקרנת הסרט: "זוהר הרקיע" כשמו של ה'מבצע הפסיכולוגי' להכנת החיילים שנועדו לפינוי יישובי גוש קטיף. בסרט המבוסס על דמות דמיונית, מתוארים לבטיו של צוער מצטיין בקורס טיס אשר נשלח למבצע ונבחר להיות מאנשי המעגל הראשון המפנים במו ידיהם את המתיישבים. הסרט מציג בצורה מעוררת אי נוחות את ההכנה הפסיכולוגית שעברו החיילים במטרה לנתק אותם מרגשותיהם כך שיפעלו כרובוטים ביום פקודה. רגע השיא בסרט מתאר את הפקודה שקיבלו לנתק תינוקות מאימותיהם ובכך לגרום להן ללכת אחריהם. מובן שגיבור הסרט הלך אחר מצפונו, איבד את תפקידו כטייס ובכך הפך לאדם טוב יותר. לבסוף הוא נישא לבת זוגו ממנה רצה קודם להיפרד בעקבות הריון לא רצוי ואף הביאו את ילדם המשותף לעולם. סיום המעלה תהיות האם גם 'אגודת אפרת' היתה מעורבת ומושקעת בהכנת הסרט...

מיד בתום ההקרנה העלה הנזי את מחשבותיו הקשות ברבים ואף הזהיר כי ייתכן ויספוג בעקבותיהן גינויים ואלו עיקרן: "מאז ומתמיד העסיקה אותי השאלה כיצד הצליחה אומה שלמה שהצטיינה בתרבותה וקידמה את זכויות אזרחיה היהודים יותר מכל אומה אחרת, להשתנות במשך שנים בודדות ולהפוך את אזרחיה לחיות אדם. סרט זה נותן לי קצה חוט לפתרון, ומצביע על כך שבעזרת שני פסיכולוגים מוכשרים ניתן לשטוף מוחם של צעירים מ'מלח הארץ' ובתוך חודש להשכיח מהם את אמות המוסר והחינוך שקיבלו, למעט יחידי הסגולה מביניהם". אליהו - יוצר הסרט עט על דבריו של חברנו כמוצא שלל רב והחל להציג את המסמכים וחוברות ההדרכה אשר הגיעו לידינו, המתארים שיטות הפסיכולוגיות המתוכננות לפרטי פרטים. מטרתן היתה לרתום את מוחם ומצפונם של החיילים להצלחת המבצע, או לחלופין לאיים בצורה סמויה על מעמדם והישגיהם אם יסרבו לפקודה. לרגע חש היוצר כי הוא נמצא במגרש הביתי ושליטתו בקהל היא ללא עוררין, עד שקם מאן דהוא ושילח לעברו לשונות של אש בטענה שמדובר בסרט מגמתי ולא אחראי, העלול לערער את יסודות המדינה והשלטון בכך שהוא מתמקד בצבא ולא במנהיגים. גם הצעה קיבל אליהו מאחד המשתתפים, והיא לעשות את סרט המשך. בסרט תתואר תכנית שטיפת המוח והמניפולציות שעברו המתיישבים על ידי כמה ממנהיגיהם הפוליטיים והרוחניים בגוש קטיף ומחוצה לו, בכדי שיתמידו במאבק אשר הקנה להם נקודות זכות פוליטיות - תוך פיזור הבטחות שווא של "היו לא תהיה..." ו"הצלת עם ישראל". לבסוף המפונים נזנחו בכאבם ואיבדו את עולמם, בעוד אותם המנהיגים המשיכו לעשות לביתם. באופן מפתיע הסכים יוצר הסרט עם הדברים..

יום ששי - אחה"צ היה גדוש באירועים. טורניר הכדורעף בבריכה שאורגן למופת על ידי התיכון הזכיר לכולנו עבר מפואר. זוכת הטורניר בהפרש ניכר היתה קבוצת "מוטי בננה" ששחקניה הם בני משק המתגוררים מחוץ לסעד בניצוחו של עידו כרמון. אליו חברו כמה מצאצאיהם של זהבה ועמוס ברט, קובי רוזמן ואורי נוריק וביחד סחפו את הקהל בלהטוטיהם. דיווח מפורט בהמשך מאת כתבנו המיוחד לענייני ספורט באזור הבריכה - דור אש. מיד לאחר הטורניר נערכה קבלת שבת מוסיקאלית מטעמה של ועדת דת עם "אנסמבל אלול" ונגנים אורחים, וכך מצאנו עצמנו רצים מאירוע לאירוע בתזמון של דקות.

בשבת - כהמשך לשיח שנערך בבוקר תשעה באב, הציג הרב ארי את חזונו בנושא 'בניין בית המקדש' ותרגם אותו הלכה למעשה, בשיעור שכותרתו הייתה: "בית המקדש - גרסה 3". הרב הביא את דברי הרמב"ם מההקדמה ל'הלכות בית הבחירה' המורה מפורשות על המצווה: "לבנות את בית המקדש". מוסיף 'ספר החינוך' ומדגיש כי מדובר במצווה המוטלת על הציבור ולא על היחיד.

ובכן, מהי 'גרסה 3' ?? להבדיל מ: 'בית מקדש גרסה 2', שם **לא שרתה השכינה** אשר קיומה הוא תנאי הכרחי על פי הרמב"ן - "סוד המשכן הוא שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני שוכן עליו..." - השיפור הגדול ב 'גרסה 3' כחלק מהפקת הלקחים וכתוצאה מכישלון הגרסה הקודמת, יהיה בהשקעות תשתית נרחבות ב: '**הכנה לשכינה**' שהיא ליבת המערכת, וכדברי ערוך לנר (סוכה מ"א, א') -

"בית מקדש רוחני שיבוא לתוך בית המקדש הנבנה גשמי כנשמה בתוך הגוף..."

ביום ראשון- ליל ט"ו באב זכינו לארח בערב מרתק ומטלטל את הסופרת יוכי ברנדס. יוכי, בת לשושלת רבנים מפוארת משני הוריה שדם אדמו"רים שוצף בעורקיה, פרשה את משנתה בפנינו בלהט ובשטף וסחפה אותנו אל עולמה. כחרדית לשעבר המנסה לזנוח את עולמה הישן-שמסלולו קבוע וידוע מראש, אימצה לעצמה דרך משלה הן בחייה הפרטיים והן בבחירת גיבוריה הספרותיים, הנמצאים בדרך כלל בצדו האפל של הסיפור ואינם זוכים לתהילה, גם כשמדובר בספר הספרים. סיפור חייו של רבי עקיבא, גיבור ספרה האחרון ואהבתו לרחל - מוצגים באור שונה וקצת פחות דביק מזה שאליו הורגלנו. דמותו של רבי עקיבא - אבי ה' יחידוש והדרש', הופכת על ידה לחלק מ 'אבן הראשה' התומכת לטענתה את קשת מרכיביו של העם היהודי, באמצעות אמנות השילוב בין השימור לחידוש. לדבריה, סוד הישרדותה של היהדות הוא, שתמיד ידעה להתאים עצמה למצבים משתנים ולחדש. תבונת המנהיגים לאמוד את כוחם מול עמים אחרים, הוא סוד נוסף - וכאן נכשל רבי עקיבא ייתכן כתוצאה מהשפעתה של אחת מתופעות הלוואי של הכניסה לפרדס.. יוכי, המעידה על עצמה שלא ניחנה בדמיון יצירתי, אמנם משתמשת בסיפורים ובדמויות קיימות, אך מרכיבה מהם בצורה יצירתית סיפור חדש כראות עיניה - ממש כמו משחק באבני לגו.. ישבנו מרותקים ובלענו כל פירור מדבריה ולרגע נדמה המחזה לאדמו"ר הדורש בפני חסידיו..

ביום שלישי- נכנסו ילדי כיתות א'-ה' בשערי המחנון. הנושא השנה הוא - 'ארץ ישראל' וכל קבוצה ייצגה חבל ארץ משלה- גולן, גליל, ערבה ונגב. אזור המרכז נשאר הפעם בפריפריה.. תודה לצוות המארגן ולמדריכים. הילדים נראים מותשים ומאושרים..

במהלך היום קיבלנו מסרון ממנהל הקהילה בנוסף למייל שהופץ ביום ראשון- המזהיר אותנו מפני התרמה טלפונית מפוקפקת וטורדנית היוצאת ממספר טלפון ללא בעלים ומזדהה בשם הדומה מאד, עד כדי חשד- לעמותה ידועה אחרת. מסתבר שהמתרימים עבדו במרץ וטלפנו כמעט לכל מספרי הטלפון שברשימה. עצה חשובה: הן בתרומות והן בקניות, אין לתת את מספר כרטיס האשראי בשיחת טלפון **שלא אתם יזמתם**.

יורט קימלמן

צ'יבור החברים

לפני כחודש עברה בתנו שילת ניתוח מורכב, שברוך השם עבר בהצלחה, ובשעה טובה חזרה לתפקוד רגיל.

ברצוננו להודות לקב"ה שסייע בעדינו, וכן להודות לכולכם על התפילות והתמיכה - שעזרו לנו להתמודד בתקופה האחרונה.

יהי רצון שהבריאות תשרה בביתנו ובביתכם תמיד, ובעז"ה ניפגש רק בשמחות.

רנ"י, הודיה וסילת ארוס

דברי פרידה

בשבוע הבא נפרד משתי משפחות שהיו שותפות להתהוותו של הגרעין.

עודד וחוּן פרידמן עם ילדיהם כרמל ואיתן שהגיעו אלינו לפני שלוש שנים - עוזבים את סעד עם תוספת חמודה שהצטרפה בינתיים למשפחה (רותם), ועוברים לעלי זהב שבשומרון.

פז ואיציק דרור שהגיעו לפני שנתיים עם בנם יובל וחוזרים לכפר מימון גם הם עם תוספת של יואב החמוד (פז היא בת הכפר, אחות של עדו אורלוב).

רגע של עזיבה הוא תמיד קשה, בעיקר כשהוא נעשה על ידי אנשים יקרים שתרמו והוסיפו לקהילתנו.

אני רוצה להודות שוב לחן על פעילותה (בין השאר הפקת הפנינג ט"ו בשבט לפני שנתיים וחצי ...) לעודד שלא נח לרגע, מתנדב לתת שיעורים, לארגן את רשימות המרצים, לארגן משלוחי עוגות לחיילים ועוד, ועוד.

לשמחתנו אין פירושה של פרידה זו ניתוק, ובודאי עוד נארח ונתארח... קהילת סעד תמיד תשמח לקבל את פניכם!

לנו יהיה קצת עצוב לטייל בשכונת הקרווילות הדרום מזרחית (ליד הקוביות ובית סלע) ולא לפגוש שם את החן והעידוד, לטייל בשכונה הצפון מזרחית (מול הרפת) ולא לקבל צחוק וחיוך של פז ...

אבל העיקר – שיהיה בהצלחה לכל משפחה בדרכה היא!

אני מאחלת לכם משפחת פרידמן ודרור כי בעוברכם הלאה, תיקחו צידה לדרך את כל הטוב שמצאתם כאן בקהילת סעד ובגרעין.

בהזדמנות זו ברכות למשפחות הנכנסות לקרווילות המתפנות:

להילה וצביקה פורגס מבית ישראל (הקיבוץ העירוני בירושלים) אשר יכנסו בראשית אוגוסט לדירת פרידמן,

לחני (פרידמן) ונתן לכה ולשקמה ולירן יניב - המצטרפים במהלך השבועיים הקרובים לאתר הקרוונים הגדול!

ולמשפחה האחרונה חביבה: **משפחת שקלאר** המגיעה אלינו עם שלושה ילדים ותכנס לדירת סלומון (בשורת "האשכולים" שחוברו להם יחדיו מול בית כנסת)

ברוכים העוזבים, ברוכים המצטרפים, וברוכים הנשארים!!!

קייץ טוב, ושנה של השתרשות לכולם.

איילי זיוון – וצדת קליטה

לחדרה ואיהודה אף - אמי

מזל טוב לנישואי הנכדה

של חיה צבי"ל דניאל

ביתם של חזית ושיקה אף אמי

לדיקלה ואציהאל אינלברט

מזל טוב להולדת הבן

לבני ולרחל'נקה לאאולה ואליסא

ולכל המשפחה שתזכו לשמחה ולחנת.

צף טורניר הכדורצף

סיקר: דור אק

זה קרה ביום שישי בשעה שלוש בצהריים, ביום שטוף שמש ולחות, יום שייזכר גם שנים לאחר מכן כיום מיוחד במינו.

הגעתי לבריכה ומיד נגלה לעיני מחזה מרהיב, המוני אנשים חלקם אוהדים, חלקם שחקנים, חלקם ספונסרים וחלקם שחקני / מאמני עבר, מוזיקה מקפיצה, קרטיבים, ובקיצור אווירה מטורפת!!

לכל קבוצה היה צבע חולצות שונה ולהלן פירוט הקבוצות:

באדום - קבוצת הגרעין – בניצוחו של אשר רוטנברג. **בירוק זהיר** - הגד"ש. **בצהוב זהיר** – צבר. **בכתום** – צוות צח"י לשלוחותיו. **בלבן** – קבוצת "מוטי בננה" (בני משק שעזבו). **בכחול** – התיכון. **ובלבן** (שהוציאו חולצה משלהם כי הם חייבים להיות מיוחדים) – הרפת.

על שידור המשחק וספירת הנקודות היו אמונים ליאב כהן וירדן אדור שעשו זאת בחינניות ובשנינות מהנה.

המשחקים החלו, ובין הנחתה לחסימה התחילו לבלוט שתי קבוצות עיקריות, קבוצת מוטי בננה והרפת, קבוצות שהפגינו הרבה כישרון ונשמה, וכך התחיל הגמר המותח בין שתי הקבוצות, שבסופו (כצפוי) ניצחו קבוצת מוטי בננה (כמובן, הרי הם היו בכל השיעורים של מיקי – ילדים, זה טיפ לחיים), וקיבלו את הפרס הגדול שהיה גלידה מפנקת.

הרפתנים לקחו את ההפסד קצת קשה, במיוחד לאור העובדה שבוטל מנגל הניצחון שהובטח להם.

בהזדמנות זו אנו רוצים להודות לכל מי שהשקיע מזמנו להרמת הטורניר, בראש ובראשונה לרז וליאב על היוזמה הגאונית והמקורית, למדריכים של התיכון אשר ונעמה שעזרו בכל, לו. חינוך ולו. תרבות שלקחו את העסק ברצינות ותרמו כל מה שיכלו, לכל השחקנים והקהל שפינו לעצמם יום שישי בשביל להיות חלק מתחילתה של מסורת חדשה.

וכן, ניפגש גם בשנה הבאה, אז תתחילו להרכיב קבוצות ולהתאמן.

ובנוסף אנו רוצים לאחל רפואה שלמה לעמית ניר שנפצע במהלך הטורניר ולא יכל לשחק, תרגיש טוב עמית!

לצואר קסלר

ברכות לראל סיוט קורס קצ'ניט

צלייך אאוותנו!

קהילת סער

ליפתח איננהרד ולאריאל שלומי
לראל איוסכט

ברכות חמות לשירות משאמותי ותורט

צאתכט לעלפט וועכט לעלפט

מחכיט לעכט כאן בבית!

שוקולד

כולם מוזמנים להקרנה במועדון לחבר:

ביום ראשון 28/7/2013 בשעה 17:00

ברוכים הבאים לאגדה מתוקה, עטורת כוכבים, על פיתוי, פחדים, הדחקה והיצר האנושי המבקש להשתחרר מכבליו. הכל מתחיל בעיירה צרפתית מסורתית ושמרנית, שהזמן עצר בו מלכת במרוצת מאה השנים האחרונות. הרוח הצפונית, המנשבת בעיירה הרגועה והשאננה, מביאה בכנפיה גם את ויאן רושר, נוודת יפהפיה ומסתורית, ובתה אנוק. ויאן פותחת בעיירה חנות שוקולד עשירה, מלאה במטעמים מתוקים, שקשה לעמוד בפניהם. השוקולדריה של ויאן מעירה לחיים מחודשים את טעמם המודחק של אנשי העיירה ומביאה מזור לתקוותיהם האבודות. יכולתה המיוחדת של ויאן להבחין בתשוקותיהם הנסתרות של אנשי העיירה, ולהשביע את רצונם עם הקונפיטוריה המתאימה, משכנעת כמה מהם להתמסר לחלוטין לפיתוייה. במקביל קונה לעצמה ויאן גם אויב רציני: הרוזן דה- רנו, אציל מקומי מוסרני, שמכריז עליה כאויבת הציבור מסי' אחת, ומשוכנע שהשוקולד הנדיב והמתקתק שלה, הולך להשחית כליל את הקודים המוסריים של העיירה. מה שמוביל לעימות- בין החוששים משינויים, לבין אלה שלא יכולים להירגע מטעמו המחודש של החופש. לאורך הדרך לויאן יש השפעה רבה על כמה מתושבי המקום בניהם: ארמנדה אשה רבת ניסיון חיים משוחררת ומתקדמת בדעותיה ובתה קרולין שיחסינה נותקו, ג'וזפיין מוסקט אשה צעירה שידעה סבל רב מבעלה סרג', ועוד איש זר ויוצא דופן, נווד צועני ויפה תואר המצליח לעורר בויאן עצמה את תשוקותיה הכמוסות לקשר אמיתי.

שחקנים: ג'ולייט בינוש ג'ודי דנץ' אלפרד מולינה לנה אולין ג'וני דפ קארי אן מוס לסלי קארון. במאי: לסה הלסטרום ז'אנר: קומדיה, אורך 121 דקות, מקום: ארה"ב, שנה: 2000

קהילת סצף

השבוע אנו עוברים דירה, לאחר כשלוש שנים בהם גרנו בקיבוץ.

המגורים בסעד היו עבורנו חוויה טובה ומיוחדת. אין ספק שערכי הקהילתיות, הפשטות, אהבת האדמה והטבע שספגנו כאן, ימשיכו איתנו לכל מקום בו נהיה. אנו מלאי תודה על היחס החם והאוהב שקיבלנו ונשמח לשמור על קשר גם בעתיד.

אנו מזמינים את הקהילה להיפרד מאיתנו **השבת, פרשת "עקב"**, החל מהשעה **18:00** בדשא שליד ביתנו, הקרווילה הדרומית שמעבר למוסך.

נשמח לשמור על קשר- חן, עודד, כרמל, איתן ורתם פרידמן

050-7246533 (עודד) 052-3894007 (חן)

כתובתנו החל מהשבוע הבא: עלי זהב, ד.נ. מודיעין, מיקוד: 7194900

מהימנה קליטה

אפתח הפעם את דיווחי בעלון על מפעל הקייטרינג. ובפתח הדברים אני מוצא לנכון להביע תודה עמוקה וגדולה עד למאוד לאנשים שהביאו את הקייטרינג של סעד למה שהינו כיום. מראשון העובדים עד לאחרון המנהלים, אשר עמלו שנים לא מעטות לפתח ולקדם את הענף עד ליכולותיו המרשימות כיום – יישר כוח גדול ורחב. לאחר ברכתה של אסיפת החברים למעבר הקייטרינג (כולל המטבח) מן הקהילה אל התחום המשקי, עוסק הצוות במרוץ מול השעון בהכנת הנדרש לפתיחת העונה הקרובה ברמת מוכנות גבוהה ככל הניתן (בהגדרתי עונה, כוונתי בעקר למפעל ההזנה של קרן רש"י שיוצא לדרך מדי שנה בשנה עם פתיחת שנת הלימודים). רשימת המשימות העומדות בפנינו רבות עד למאוד, ואני מעלה רק את העיקריות שבהן:

- סיום מסודר של פרק הפעילות הקודם על כל המשתמע.
- הקמת ישות עסקית/משפטית חדשה.
- בחירה, קליטה והשמה של צוות עובדים ומנהלים.
- לימוד וחפיפה מסודרת בין צוותי העובדים והמנהלים.
- סיום והשלמה של ההסכמים העסקיים עם השותף – יוסי סוסנה.
- בחינה יסודית של ציוד ומערכות התפעול במטרה להוריד משמעותית בעלויות.
- בחירה, רכישה וקליטה של ציוד חדש המתאים למשימות.
- תכנון והתאמה של אולם אשל לאולם אריזה ומשלוחים.
- תהליך שיווקי מרוכז לשמירה על לקוחות ליבה ופיתוח העסקים עמם.
- הקמת המועצה הציבורית (באחריות הקהילה).

אני מקווה מאד, כי נוכל לעמוד בהצלחה במטלות אלו, ונצא לדרך החדשה מוכנים ככול האפשר. בואו נתפלל כולנו כי תצלחנה ידנו במלאכה. נקווה לעשות עסקים טובים, ובה בעת לשמור ולשפר את השירות והאיכות לחברים.

ולנושאים אחרים.. באופן כללי, אנו לקראת סיומה של העונה החקלאית. בגד"ש סיימו זה מכבר לאסוף את יבול חלקות תפוז"א, הגזר והבצל. גם קציר החיטה, החמצה והקצח מאחורינו. ומכוון שאנו ממש לקראת דיונים בתוצאות חצי השנה הראשונה, אוכל בשלב זה "להדליף" כי על התוצאות התפעוליות והכלכליות של הגד"ש בעונה הנוכחית אפשר לומר מילים טובות, אולי אפילו יותר מכך.

גם עונת הגזר עומדת ממש לקראת סיום בימים אלו. את החלקות סיימנו לאסוף, למיין, לארוז ולשלוח את התוצרת ללקוחות, ונשאר בעצם לסיים את העסקאות הכספיות עמם. בדומה לאמירתי על תוצאות הגד"ש, אוכל לציין גם על תוצאות מפעל הגזר. אמנם אין עדיין בידי תוצאות סופיות, אך נראה כי הצלחנו לעמוד בתכניות ואף לשפרן במידת מה.

בחממת סעד אסף סיימנו את גידולי סתיו ואביב של זרעי המכלוא. להבדיל משנה קודמת, נראה גם פה כי התוצאות החקלאיות והעסקיות משופרות משמעותית. באמריליס החלה עונת משלוחי הבצלים.

מן האתר שלנו בתאילנד סיימנו בהצלחה שיווק של מעל מאתיים אלף בצלים לאירופה ולארה"ב. עד כה, מסתמן כי נעמוד ביעדי התכנית, הן בכמויות והן במחירים. דיווח מלא ומסודר יותר על התוצאות העסקיות של חצי השנה, יימסר בהמשך.

את life, חלום

פחיתות באתר עם שוקולד וזר פרחים

השנה השגחתי בבגרויות בנתיבות, שדרות, ושער הנגב. הייתי מאוד קרובה לשאלוני הבגרות במקצועות הרבים שבהם נבחנו תלמידי כיתות: י. י"א. י"ב אקסטרניס, ותלמידים עם לקויות: בשכתוב, הבנת הנקרא, בהקראת השאלון, ועוד.

כל תלמיד עם קושי באחד התחומים יושב עם משגיח אישי. אני ספרתי רק בבחינה אחת 30 משגיחים אישיים. כאן אפשר גם להבין את גודל עלות מבחני הבגרות למשרד החינוך מלבד הבודקים והוצאות נלוות.

הזדהיתי עם התלמידים ברגעי המבחן הקשים. עודדתי במידת המותר את התלמידים חסרי האונים. וחשבתי בלבי כמה חבל על הלחץ ועל המתח שבו שרויים התלמידים. וכמה טוב ומועיל היה אם כל אחד היה מגיש מספר **עבודות גמר** במשך שלוש השנים. עבודות בתחום התעניינותו ואפילו בנושאים פחות חשובים. עבודת גמר יכול להביא את התלמיד למפגשים עם מדענים, אנשי מקצוע ובעלי ידע רב בתחום הרצוי. מפגישה ומלמדת את התלמיד למצוא חומר בספריות וכמובן חומר רב באינטרנט. לדעתי עבודת גמר זה נכס ולימוד שנשאר עם התלמיד לאורך השנים. (גם בעבודות גמר יהיו תלמידים שיקבלו עזרה). לי נראה שזוהי הדרך הטובה לתת ניקוד וציון גמר לתלמיד. עבודת גמר מכילה: הגדרת נושאים, ותת נושאים, איכות בשימוש השפה: הדגשים למשפטים חשובים, הכנסת ציטוטים בעלי עניין. סדר ותוכן מובנה, רצף, כתיבה עניינית קצרה וברורה. לדעת היכן להאריך והיכן לתמצת. לעצב את העבודה, ועוד פרמטרים שהתלמיד צריך ללמוד ולהפנים. הלימוד וההשקעה יהיו מלאי עניין ולא לימוד רק לשם בחינה בלבד.

התלמידים קיבלו **שוקולד וסוכריות במהלך הבחינות**. ואני מגישה זר פרחים למשרד החינוך על: הנגישות והעזרה לכל תלמיד ותלמיד הזקוק לעזרה מסוימת החל מתוספת זמן לבחינה. כאן המקום לאחל לכל תלמידינו, ילדינו, ונכדינו, הצלחה בבגרות ובעזרת השם יצאו בוגרים וטובים להמשך דרכם. (אני אישית חושבת שמושג לקויות אינו הולם ואך פוגע. ומחליפה במושג: **תלמידים עם קושי מסוים** ובמקום משגיח לקויות מגדירה משגיח אישי).

רות' יצרי